

‘Een goede magnetiseur is geen zwever’

Een korte e-mailwisseling tussen de voorzitter van de VTtdK en een Zeeuwse magnetiseuse

Vrijdag 24 april 2009, e-mail van Lucy Verbart aan de voorzitter:

Geachte heer,

Ik ben dan dus ook zo iemand, die u misschien wel als kwakzalfer zou bestempelen. Ik vind het heel jammer dat u kennelijk niet erg veel begrijpt van magnetiseren. En ik vraag me af of u zich wel werkelijk in deze materie heeft verdiept. Ook is het ten hemel schreiend dat u voor het gemak maar alle magnetiseurs als kwakzalvers bestempelt, omdat een of twee genezers in heel Nederland hun werk niet naar behoren hebben gedaan. Dat riekt naar smaad. En dat is niet eerlijk. Het zal u echter vergeven moeten worden, omdat u het niet begrijpt. Maar let wel, het is en blijft smaad, wanneer u mensen die hun werk goed en eerlijk doen, alle als kwakzalver bestempelt. De reguliere en alternatieve geneeswijze behoren niet elkaars concurrent te zijn, maar zouden een mooie aanvulling op elkaar kunnen zijn. Ze zouden moeten samenwerken. Dan zouden artsen er gewend aan raken. En het magnetiseren leren waarderen, misschien juist wel omdat zij als arts het werk en nut van een magnetiseur kunnen controleren middels onderzoeken. Niet tegen alle kwalen bestaat een pilletje, en een magnetiseur is geen God, nietwaar? Het zijn gewoon mensen met een talent. Een heel natuurlijk talent. En men mag geen onnatuurlijke eisen stellen aan een magnetiseur, want ook zij zijn geen goden. Een magnetiseur doet geen wonderen. Hij helpt echter bij pijn en kan een oplossing bieden voor mensen die niet voldoende reageren op de normale medicatie.

Welnu, ik hoop dat u uw berichtgeving wat meer zult nuanceren. Ik ben een eerlijk mens.

Ik doe mijn werk goed. Ik verdien hetzelfde respect dat eenieder krijgt die zijn werk op normale wijze verricht.
Met groet, Lucy Verbart.

Mevrouw Verbart met beide benen op de grond

Zondag 26 april, antwoord van de voorzitter:

Geachte mevrouw Verbart,

Ik geloof best dat u eerlijk bent en meent goed werk te doen, maar het probleem met paranormale geneeskunde is dat de werking ervan nooit is aangetoond en dat oplichters er even goed in zijn als zgn. serieuze magnetiseurs. Reeds in de jaren '50 is er door een regeringscommissie onderzocht of het mogelijk zou zijn bonafide genezers te onderscheiden van malafide en dat bleek onmogelijk.¹ Deze twee zaken bij elkaar – geen bewijs voor werking en het gevaar van oplichting – maken dat wij bezoek aan magnetiseurs krachtig afraden.

*Vriendelijke groet, dr. C. Renckens,
voorzitter VtdK*

Maandag 27 april 2009, antwoord Verbart:

Ik moet dit tegenspreken. De werking ervan is gemakkelijk aan te tonen middels bloedonderzoek en röntgenfoto's. Dat het niet te bewijzen valt, klopt echt niet. In de vijftiger jaren was bewijsmateriaal via onderzoeken niet gemakkelijk te verkrijgen, omdat de onderzoeksmethodes van de artsen nog niet zo goed waren als tegenwoordig. Wat echter een moeilijk punt is, is zelfs al valt het te bewijzen, sceptici steeds weer een reden bedenken waarom de resultaten niet aan het magnetiseren te danken zouden zijn. U heeft echter zeker gelijk, dat malafide genezers een halt toegeroepen moeten worden, want zij verpesten de goede naam van goede magnetiseurs.

Ook ziektekostenverzekeraars hebben grondig onderzoek gedaan, en daarbij de gunstige werking ervan proefondervindelijk vastgesteld. Intussen zijn dus nu vele ziektekostenverzekeraars daarom ertoe overgegaan, om de kosten gedeeltelijk te vergoeden voor magnetiseren, mits de magnetiseur aangesloten is bij een gerenommeerde vereniging van magnetiseurs waar reeds onderzoek naar is gedaan. De magnetiseurs die hierbij aangesloten zijn, moeten behalve een certificaat van die vereniging (en om zo'n certificaat te krijgen, moet men o.a. bewijzen kunnen overleggen van cliënten die behandeld zijn), ook een HBO opleiding in de zorg bezitten, en bijscholingen doen. Het is dus zeker niet zo, dat een magnetiseur maar aan

kan rommelen, en ook niet dat er exorbitante rekeningen mogen worden uitgeschreven., Een magnetiseur betaalt ook netjes belasting. Een goede magnetiseur verdient respect, en mag niet vergeleken worden met een oplichter.

Ik weet dat mensen het moeilijk vinden om het te begrijpen. Je moet het gewoon zelf onder vinden, dat het echt helpt. En mijn ervaring is, dat zelf de ergste sceptici wel van gedachten veranderen als ze het zelf ondervinden. Ik zeg maar zo : onderzoek de dingen, en behoud het goede. En... u bent in uw vak de deskundige, en ik ben dat in het mijne. Als ik bij u kom, reken ik op uw deskundigheid, ook al zou ik niet zelf voor psychiater hebben gestudeerd. Als iemand bij mij komt, mogen ze rekenen op mijn deskundigheid, ook al begrijpen ze er geen snars van. Ik probeer altijd zo duidelijk mogelijk aan iedereen uit te leggen wat ik doe, als iemand bij mij komt. Zodat het vage erom heen verdwijnt. Want je staat ervan te kijken wat voor rare en onjuiste gedachten mensen hebben over magnetiseren.

Welnu, ik waardeer het, dat u antwoord hebt gegeven op mijn mail. Ik ben net zo nuchter van aard als u, want een goede magnetiseur is geen zwever.

Met vriendelijke groet, Lucy Verbart.

Dinsdag 28 april 2009, antwoord van de voorzitter:

Probeer het proefschrift *Paranormal therapy* van Attevelt (Utrecht, 1988) eens te pakken te krijgen. Het lukte hem niet iets aan te tonen!

Vriendelijke groet, CR

Woensdag 29 april 2009, reactie Verbart:

Ik hoef dat niet te lezen. Als ik iemand behandel waarvan bloedonderzoeken en andere uitslagen van bekend zijn, en na behandeling ook nieuwe bloedonderzoeken enz. duidelijk aantonen dat er grote verbetering is ontstaan, dan is het duidelijk genoeg, en dan heb ik het recentste ervan dat ik maar in handen heb. Vooral als het dan gaat om patiënten die zeer langdurig aan een ziekte lijden en er verder niets is veranderd in die tijd.

Ik had graag eens met u gesproken. Gewoon in het echt. En waaraan ik ook heb zitten denken: Was er niet iemand in uw vereniging die psychiater is? Of bent u dat zelf? Behalve magnetiseur bezit ik ook een Z-diploma en heb veel in de reguliere gezondheidszorg gewerkt met zwakbegaafde tieners met ernstige psychiatrische gedragsproblematiek. Toen was ik zelf veel jonger, en deed nog niets met mijn gave. Nu ik een praktijk heb, en ik wel erg geïnteresseerd ben in de psychische ziektes, had ik graag eens gekeken of je met magnetiseren ook

iets kunt doen voor iemand die aan schizofrenie lijdt. Dat heb ik nog nooit behandeld. Maar ik zou het graag willen weten. Er is zoveel wat ik zelf graag zou willen onderzoeken op mijn eigen vakgebied.

Om u nog ongeruster maken dan u bent: ik kan ook op afstand behandelen. Hoe dat werkt is niet zo moeilijk uit te leggen, maar dan wordt het helemaal een lange mail. Ik heb voor behandeling op afstand dan een foto nodig. Als u graag wilt weten of het werkt, en het placebo-effect onklaar maken, zou ik een patiënt moeten hebben die zelf niet op de hoogte is dat hij/zij behandeld wordt. In de praktijk kan dat niet, omdat ik nooit iemand behandel die daar niet zelf voor zou kiezen. Maar zou het kunnen, met iemand die handelsonbekwaam is, en waarvan de familie toestemming tot behandelen geeft? Of toestemming van de psychiater? Zou u het echt willen weten, gewoon aan de echte praktijk? Met een paar echte casus? Ik hoef er geen cent voor te hebben. En ik realiseer me ook, dat zelfs al heeft het resultaat, ik toch nog niet wordt geloofd. Maar ja, dat zal me worst wezen. Want als een mens erdoor opknapt, heb ik mijn doel bereikt. Ik zou juist graag samenwerken met de reguliere geneeskunde. Maar ja, zie die maar eens wakker te schudden. Soms denk ik wel eens: had ik maar eens een dokter onder behandeling die zelf iets mankeert waar ie maar niet vanaf komt. Er is niets zo helder, als de eigen ondervinding. Daar kan niets tegenop.

Vriendelijke groet van Lucy Verbart.

Woensdag 29 april 2009, reactie voorzitter:

Ook met onderzoek naar genezen op afstand is goed onderzoek gedaan, o.a. in Utrecht bij mensen met hoge bloeddruk.² Het effect kon niet worden aangetoond. Als u weigert kennis te nemen van wetenschappelijke gegevens, dan gedraagt u zich als die kardinalen die weigerden om door Galileo's telescoop naar de sterren te kijken. Zij wisten immers zeker dat de zon om de aarde draaide. Quod non!

Groet, CR

Vrijdag 1 mei, reactie Verbart:

Ik heb mijn best gedaan. Ik wens u het beste.

Lucy V.

Naschrift Renkens

Waarom deze discussie hier in extenso afgedrukt? Natuurlijk zullen wij er geen gewoonte van maken de talrijke soms vrij vinnige discussie die zich via de verenigings-email adressen met brieven schrijvers voltrekken, maar wij meenden dat de lezer er wellicht in geïnteresseerd zou kunnen zijn en zij biedt mij tevens de mo-

gelijkheid een aantal punten te maken, die zich in vrijwel al dit soort discussies voordoen.

1. De stellige overtuiging van Verbart dat zij over een gave beschikt en haar goede trouw spatten van vrijwel elke regel af. Het Amsterdamse Hof dat Sickesz in het gelijk stelde was van oordeel – gebaseerd op een verkeerde interpretatie Van Dale's definitie – dat kwakzalverij altijd bedrog impliceerde. Mevrouw Verbart kwakzalft op enige schaal, zij past immers een geneeswijze toe met een absurde theoretische basis en bovendien in wetenschappelijk onderzoek nutteloos gebleken, maar een bedriegster lijkt zij mij niet.
2. De therapeutische successen die zij claimt zullen zich best af en toe voordoen: het placebo-effect, het natuurlijk beloop en het effect van 'regression to the mean' zullen daar wel voor zorgen.³ Bewijs van werkzaamheid vormt dat natuurlijk niet. Niet wie geneest heeft gelijk, maar wie bewijst dat ie geneest heeft gelijk. Zo zit dat natuurlijk.
3. Dat verzekeraars de kosten van paranormale therapie soms vergoeden is een misstand op zichzelf, die deze groep op kapitalistische leest geschoeide ondernemers zeer is aan te rekenen. Zij hebben zich nimmer iets aange trokken van het beroep dat onze Vereniging en zelfs ministers van VWS op hen deden om daarmee op te houden. Pijnlijk is dat ook rechters, zoals het eerdergenoemde Amsterdamse Hof, in de vergoedingen door ziektekostenverzekeraars een vorm van erkenning en bewijs van werkzaamheid zien. Voor onze Vereniging was dat al meermalen erg hinderlijk en ook de VVAA en de IZZ

doen er vrolijk aan mee. De eerste club accepteert ook nog altijd osteopaten als volwaardig lid.

4. 'Had ik maar eens een dokter onder behandeling die zelf iets mankeert'. Verbart droomt van een reclamepatiënt met medisch diploma. Bekendste voorbeeld is natuurlijk professor Smalhout, die zo opknapte van Sickesz' behandeling en dat ook aan het Hof schreef. Maar die man gelooft ook in Jomanda, die hij graag in consult vraagt bij hopeloze gevallen. Toen zij samen op 26 april 1997 poseerden in de *Privé* schreef Ronald Plasterk in zijn column het volgende: 'Wat moet je daar nu mee als columnist? Ook flauwe studentikoze grappen maken? Van smalhout zaagt men planken? Of denken: wie zelf niet ziet dat dit de allerrijdelste ijdelruit van geheel medisch Nederland is, die bereid is voor een foto in *Privé* zijn gehele professe door het toilet te spoelen, wie dat niet zelf ziet, zal het van mij ook niet willen horen.'⁴
5. In de prachtige roman *De zevende winter van de magnetiseur* van Per Olov Enquist, waarin op geromantiseerde wijze de carrière van Mesmer wordt beschreven, treedt een hartstochtelijk bestrijder op van deze kwakzalver en bedenker van het 'dierlijk magnetisme'. Deze dokter Selinger heeft een dochter die aan een (hysterische) blindheid lijdt en die genezen wordt door de magnetiseur. Ondanks deze vuurproef blijft de arts bij zijn mening dat we hier met een kwakzalver en zelfs bedrieger te maken hebben. Voor deze romanfiguur heb ik heel wat meer waardering dan voor professor S. ●

1 Rapport Werkgroep Muntendam., 1962.

2 Beutler J.J., Attevelt J.T. Et al. 'Paranormal healing and hypertension'. *British Medical Journal*, 1998;296:1491-4.

3 Dit is het verschijnsel dat veel mensen hulp zoeken als hun klachten op hun ergst zijn, waarna ook zonder enige therapie meestal weer een periode van verlichting volgt.

4 Opgenomen in de bundel 'Leven uit het lab'. Prometheus (2000). Pagina 145 e.v.